

Keď sme sa v septembri vrátili do školských lavíc, nás ako štvrtákov a maturantov čakali prípravy na stužkovú slávnosť. Všetko išlo podľa plánov, občas sme mali v triede menšie nezhody, ale nakoniec sme sa dohodli, resp. prispôsobili väčšine. Pandemická situácia na Slovensku urobila poriadny vietor, avšak my sme stále dúfali, že budeme mať stužkovú tak, ako sme si ju vysnívali. Veď sme sa na ňu tešili už od prvého ročníka, kedy sme si zarezovali sálu a pravidelne si na túto slávnosť odkladali peniaze.

V septembri sme sa chválili kúpenými šatami, predbiehali sme sa, ktorá ich bude mať krajšie a originálnejšie. Naše nadšenie však postupne ochabovalo s pribúdajúcimi protikovidový-

mi opatreniami. Začalo sa s obmedzovaním počtov v reštauráciách, vystrelilo to až do dištančnej formy vzdelávania. Čo teraz? Ukončíme strednú školu bez zelených stužiek? A tak sme sa prvýkrát zhodli, že chceme, aby nám naša pani triedna profesorka pripínala stužky aspoň v triede. Usporiadali sme si menšie posedenie.

Pozvali sme aj pána riaditeľa. Samozrejme všetko prebehlo s dodržiavaním protipandemických opatrení.

Prišiel tak dlho
očakávaný deň D.
Bol to
10. december 2021.

Keď hodiny odbili 12 hodín, všetko to začalo. Niektorí z nás nechali stres doma, z podaktorých opadol hneď na začiatku. Pánovi riaditeľovi a triednej pani profesorky hľadalo do tváre 26 mladých ľudí. Aj keď už sme dospelí, hľadali sme takým detským a nevinným pohľadom. Keď triedna pani profesorka začala príhovor, vypadla nám nie jedna slzička. Podaktorí sa nevedeli ubrániť smiechu, ktorý bol počuteľný až do zborovne.

Prišla tá chvíľa, keď si ma triedna zavolała, z vankúšika si odopla zelenú stužku, stužku nádeje s mojím menom a opatrne ju začala pripínať na moje šaty. S úsmevom som jej hľadela do tváre a v mysli začala spomínať na všetky spoločné zážitky. Čo je vlastne tá zelená stužka? Mne osobne to dáva nádej úspešnej maturity. O chvíľu neskôr sme si

STAVŽKOVÁ